

DE LA AUTORUL BESTSELLERULUI

Iubirea ca un mod de viață

GARY CHAPMAN

CĂSNICIA

mult

VISATĂ

CAPITOLUL 1

De ce se căsătoresc oamenii?

Înainte de a ne lansa într-o discuție despre *cum* putem face căsnicia să funcționeze, ar trebui, poate, să ne acordăm un lung răgaz pentru a ne întreba: „Care este scopul căsătoriei?“ Ce încercăm să realizăm prin căsătorie?

Dacă ai pune această întrebare unui grup de zece prieteni și i-ai ruga să-și noteze răspunsurile între patru ochi, câte răspunsuri diferite crezi că ai primi? Iată câteva primite de mine atât de la persoane singure, cât și căsătorite:

- Sex
- Companie
- Dragoste
- Pentru a asigura copiilor un cămin
- Recunoaștere socială
- Avantaje economice
- Siguranță

Dezbaterile actuale, purtate la nivel național cu privire la sensul căsătoriei, au adus aceste întrebări în prim-plan. Unii proclamă: „Dar poți avea toate aceste lucruri fără căsătorie!“ Nu trebuie să fii căsătorit pentru a întreține relații sexuale – societatea noastră a tranșat chestiunea asta cu zeci de ani în

urmă. Într-o epocă în care, potrivit ultimului recensământ, jumătate dintre gospodării sunt ocupate de celibatari, căsătoria nu mai garantează recunoașterea socială sau avantaje economice. Concubinajul este în creștere. Cum rămâne cu dragostea, siguranța, compania și asigurarea unui cămin pentru copii? Oare nu pot fi toate acestea asigurate într-o anumită măsură fără căsătorie? Atunci de ce ne căsătorim?

Pentru a da un răspuns cuprinzător acestor întrebări, trebuie să privim prin ochii credinței, căutând înțelepciunea lui Dumnezeu. În Biblie, ni se arată un tablou foarte diferit. Începând cu *Geneza*, prima carte din Biblie, unde întâlnim povestea creației, descoperim că ideea lui Dumnezeu despre căsătorie este cea mai profundă contopire posibilă a două vieți, într-o unitate care să satisfacă individual ambii parteneri și să-L slujească în cel mai înalt mod pe Dumnezeu.

Companie și devotament

Oamenii tânjesc după companie. Suntem ființe sociale. Dumnezeu Însuși I-a spus lui Adam: „Nu este bine ca omul să fie singur“ (*Geneza* 2:18). Vă reamintesc că această observație a venit înainte de căderea oamenilor în păcat și că omul beneficia încă de tovarășia caldă și personală a lui Dumnezeu. Și totuși El a spus: „Nu e de ajuns!“

Răspunsul lui Dumnezeu la nevoile bărbatului a fost să creeze femeia (*Geneza* 2:18). Cuvântul ebraic folosit în citatul original înseamnă literalmente „față în față“. Adică Dumnezeu a creat pe cineva cu care bărbatul să poată avea o relație față în față. Acest lucru demonstrează tipul de relație personală profundă, prin care cei doi se contopesc într-o uniune de nedestămat, care satisface dorințele cele

mai adânci ale inimii umane. Căsătoria a fost răspunsul lui Dumnezeu pentru nevoia cea mai profundă a umanității – uniunea unei vieți cu o alta.

Această uniune trebuie să înglobeze întreaga viață. Nu este pur și simplu o relație fizică. Nici nu înseamnă doar a oferi și a primi sprijin emoțional. Reprezintă mai degrabă unirea totală a două vieți la nivel intelectual, social, spiritual, emoțional și fizic.

Acest tip de uniune nu este posibilă fără *dăruirea* profundă și trainică pe care Dumnezeu și-o dorește de la o căsătorie. Căsătoria nu este un contract prin care relațiile sexuale devin acceptabile. Nu este doar o instituție socială care asigură îngrijirea copiilor. Este mai mult decât o clinică psihologică de la care obținem sprijinul emoțional necesar. Este mai mult decât un mijloc pentru obținerea statutului social sau a siguranței financiare. Scopul final al mariajului nu este atins nici măcar atunci când este un vehicul pentru dragoste și prietenie, oricât de valoroase ar fi acestea.

Scopul suprem al căsătoriei este uniunea a două persoane la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele, ceea ce, în schimb, oferă cuplului cel mai mare sentiment de împlinire posibil și, în același timp, slujește cel mai bine planurile lui Dumnezeu în ce privește viețile celor doi.

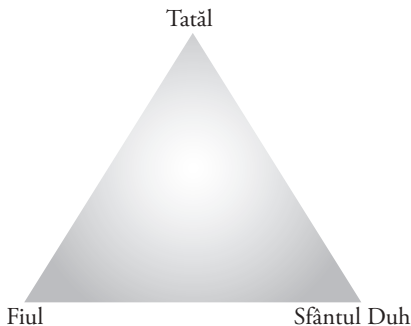
Scopul suprem al căsătoriei este uniunea a două persoane la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele.

Ce înseamnă să fiți „unul“?

Bineînțeles că simpla căsătorie nu garantează uniunea. Este o diferență între „a fi uniți“ și „uniune“. După cum spunea un bătrân predicator din provincie: „Dacă legi două pisici de coadă și le agăți de un gard, le-ai unit, dar *uniunea* este altă mâncare de pește.“

Poate că cel mai bun exemplu biblic al unei astfel de uniuni e Dumnezeu Însuși. Este interesant faptul că termenul folosit pentru „unul singur“ din *Geneza 2:24*, în care Dumnezeu spune: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face *un singur* trup“, este același cu termenul ebraic folosit de Dumnezeu Însuși în *Deuteronom 6:4*, unde citim: „Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este *singurul* Domn“ (sublinierea îmi aparține).

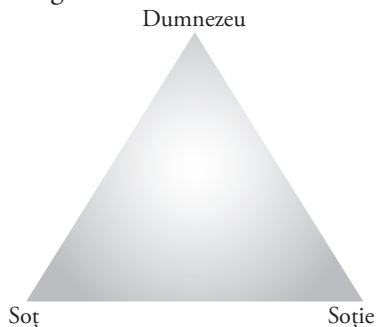
Termenul „unul singur“ se referă la unitatea compusă, spre deosebire de unitatea absolută. Scripturile ni-l relevă pe Dumnezeu ca Tată, Fiul și Duh, într-unul singur totuși. Nu avem trei dumnezei, ci un singur Dumnezeu, trinitar prin natura Sa. Există multe reprezentări ale Treimii și toate ajung să separe elementele la un moment dat, dar îngăduiți-mi să folosesc una foarte răspândită pentru a ilustra câteva dintre implicațiile acestei uniuni.

Putem pune triunghiul pe orice latură, iar denumirile *Tatăl*, *Fiul* și *Sfântul Duh* pot fi mutate în orice poziție. Nu contează, pentru că Dumnezeu este unul singur. Ce nu putem face este să ștergem o latură sau să înlăturăm o denumire. Trebuie să rămână împreună. Dumnezeu este o trinitate și Dumnezeu este unul. Nu putem înțelege pe deplin această afirmație, totuși trebuie să vorbim despre Dumnezeu astfel, întrucât acesta este modul în care El ni S-a revelat. Nu am ști că Dumnezeu este o trinitate dacă El Însuși nu ni s-ar fi arătat ca o trinitate. Nu am ști că Treimea este o unitate dacă Dumnezeu nu ne-ar fi dezvăluit asta.

Dumnezeu este *unitate*. Pe de altă parte, Dumnezeu este *diversitate*. Nu putem spune cu certitudine că nu există distincții în cadrul Treimii. Practic vorbind, Sfântul Duh nu a murit pentru noi pe cruce. Aceasta a fost lucrarea Fiului. Nu Tatăl sălășluiește în noi, credincioșii, ci Sfântul Duh. Membrii Sfintei Treimi au roluri diferite, dar rămân o unitate. Este de neconceput ca membrii Sfintei Treimi să funcționeze vreodată ca entități separate. Din *Geneza* 1:26, unde Dumnezeu spune: „Să facem om după chipul *Nostru*“, până la *Apocalipsa* 22:16–21, vedem că Sfânta Treime acționează împreună ca o unitate compusă.

Ce implicații are această unitate divină pentru căsătorie? Iată un al doilea triunghi:

De această dată, triunghiul nu mai poate fi răsturnat pe o altă latură. Dumnezeu trebuie să rămână apexul căsătoriei creștine. Putem însă schimba între ele denumirile *soțului* și *soției*, pentru că ei sunt meniți să fie unul singur.

În epoca noastră a individualității, „unitatea“ nu este un concept la mare preț. Totuși, uniunea conjugală nu elimină individualitatea. Mai degrabă, este genul de unitate care vă oferă libertatea de a vă exprima propria diversitate, experimentând totodată uniunea completă cu partenerii. Sunteți liberi să fiți tot ce are de gând Dumnezeu să fiți, experimentând totodată tot ceea ce El a plănuit atunci când v-a unit prin căsătorie. Nu există un adevăr mai eliberator și mai satisfăcător decât acesta.

Fie că abia vă începeți viața conjugală, fie că sunteți veterani ai căsniciei care încearcă să facă față provocărilor, sper că aveți clar în minte țelul căsătoriei – uniunea la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele. Deși poate părea doar un vis, dacă depuneți efortul necesar, îl veți transforma în realitate. Vă puteți imagina cum ar fi să atingeți uniunea intelectuală? Uniunea socială? Uniunea spirituală? Uniunea fizică? Nu renunțați. S-ar putea să fiți în pragul unei noi descoperiri.

Veți spune poate: „Dar partenerul meu nu dorește să colaboreze cu mine într-un același țel!“ sau „Nu pot reuși de unul singur“. E adevărat, dar fiecare face *ceva* de unul singur. Și acel *ceva* poate fi folosit de Dumnezeu pentru a stimula schimbarea partenerului. Cred că principiul discutat în capitolul următor este principiul numărul unu pentru fericirea conjugală și starea bună de sănătate. Citiți cu atenție, gândiți-vă bine și nu uitați să completați individual exercițiul de la sfârșitul fiecărui capitol.

E RÂNDUL TĂU **(de completat individual)**

1. *Analizează-ți bine căsătoria. Înainte de a putea trece la îmbunătățiri, trebuie să ne recunoaștem punctele slabe. Pe o foaie separată, trasează patru coloane paralele cu următoarele titluri:*

Intellectual Social Fizic Spiritual

Sub fiecare dintre aceste titluri, enumeră caracteristicile pe care consideri că le ai în comun cu partenerul de viață. În ce domeniu uniunea voastră dă dovadă de cele mai multe slăbiciuni? Ce ai putea face pentru a stimula dezvoltarea în acest domeniu? Ce vei face?

2. *Sugerează-i perechii tale să completeze o listă similară și să răspundă întrebărilor de mai sus. Atunci când veți avea amândoi un sentiment bun și veți fi deschiși spre dezvoltare, împărtășiți-vă rezultatele și conveniți asupra acțiunilor menite să vă sporească unitatea. Concentrați-vă asupra unui singur aspect pe rând.*
-

CAPITOLUL 2

„De ce nu vor să se schimbe?“

Heather zâmbea când a intrat în biroul meu. Însă, după ce ne-am așezat și am întrebat-o „Azi ce te frământă?“, zâmbetul i s-a șters de pe chip și a început să plângă.

– Nu știi, a spus. Sunt o mulțime de chestii. Mă simt copleșită uneori. E vorba despre căsnicia mea. Se pare că eu și Tyler nu ne mai înțelegem. Ne certăm deseori. În unele zile, îmi vine să renunț.

– Ce motive de ceartă aveți? am întrebat.

– O grămadă, a spus ea. Nu simt că Tyler e dispus să lase de la el. Nu mă ajută prea mult cu bebelușul și nu face aproape nimic în casă. Spune că slujba cea nouă îi răpește toată energia, dar și eu sunt obosită. Sâmbăta pretinde că trebuie să se recupereze după o săptămână întreagă de muncă. Ei bine, poate și mie mi-ar plăcea să mă relaxez, dar nu pot. Cineva trebuie să se ocupe de lucruri. Dacă m-ar ajuta, atunci poate am reuși să avem amândoi puțin timp liber.

După două săptămâni, am stat de vorbă și cu Tyler. L-am întrebat:

– Cum ai descrie problemele pe care le ai în relația cu Heather?

– E atât de exigentă, a spus. Niciodată nu e suficient ce fac pentru ea. Dacă merg la cumpărături, se plânge că am uitat să cumpăr șampon pentru bebeluși. Nu face decât să se plângă, așa că practic am renunțat să-mi dau silința. În plus, a spus el, aproape că nu mai avem deloc momente intime.

– Vrei să spui sex? l-am întrebat.

– Da. De când s-a născut Emma, lucrurile s-au dus la vale. Nu cred că așa ar trebui să se întâmple într-o căsnicie, dar nu reușesc s-o fac să înțeleagă.

Heather și Tyler au probleme conjugale serioase. Dar fiecare consideră că problema sa este legată de comportamentul celuilalt. Amândoi cred că dacă celălalt s-ar schimba, ar avea o căsnicie reușită.

În fond, amândoi spun același lucru.

– Problema mea e soțul/soția. De fapt, eu sunt o persoană de treabă, dar partenerul meu m-a făcut să mă simt nefericit.

Tiparul este întotdeauna același. Ne punem trăirile în cărca partenerilor, descriindu-ne problemele prin prisma neajunsurilor acestora.

Partenerul nu vrea să se schimbe, prin urmare suntem sortiți nefericirii. Nu e adevărat!

Deseori, în timpul ședințelor de terapie pentru cupluri, le dau clienților mei câte un creion și o hârtie și îi rog să noteze lucrurile pe care le detestă la partenerul lor. Ar trebui să vezi listele. Unii mai cer încă o foaie. Notează liber și furibund.

Apoi, un pic mai târziu, le cer să-mi enumere care cred că le sunt propriile slăbiciuni. Răspunsul este amuzant. De obicei, se gândesc imediat la primul punct slab și îl notează. După care, trebuie să se gândească serios ca să-l găsească pe al doilea. Unii nici nu-l găsesc. Nu e uimitor? Nu posedăm decât o mică imperfecțiune (cel mult trei sau patru), dar perechea are zeci de defecte.

Găsirea defectelor la propria persoană

Dacă soțul/soția s-ar corecta, am putea avea o căsnicie fericită, credem noi. Așa că facem tămbălău, cicălim, avem pretenții, ne plângem, ne izolăm, ne apucă disperarea – fără niciun rezultat.

Partenerul meu nu vrea să se schimbe, prin urmare suntem sortiți nefericirii. Nu e adevărat! *Căsnicia se poate îmbunătăți și acest lucru poate începe astăzi, indiferent de atitudinea partenerului.*

Există o strategie prin care putem deveni mai buni, rostită de Iisus și consemnată în Matei 7:1–5. În citatul următor, voi înlocui cuvântul „prieten“ cu „partener“, ca să putem vedea validitatea principiului în cazul căsniciei.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsurați măsurați, vi se va măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul partenerului tău și nu te uiți cu băgare de seamă la

bârna din ochiul tău? Sau cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău“ și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul partenerului tău.

Vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Nu fac pe nimeni fățarnic. Citez pur și simplu un principiu învățat de Iisus. Iisus spune că dacă încercați să vă îmbunătățiți căsnicia determinându-vă partenerii să se schimbe (străduindu-vă din răputeri să le scoateți paiul din ochi), nu faceți decât să vă îndreptați energia în direcția greșită. Trebuie să începeți cu propriile greșeli (cu bârna din ochii voștri).

Nu vreau să sugerez că partenerii nu au puncte slabe sau defecte. Ce pretind eu este că nu trebuie să începeți cu defectele lor. Prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem în toiul unei furtuni conjugale este: „Ce este în neregulă cu *mine*? Care sunt greșelile mele?“

Această abordare vi se poate părea stranie pentru că, la urma urmei, partenerii reprezintă 95% din problemă? Corect? Voi nu sunteți perfecți, dar greșeala voastră este minimă. În mod sigur, nu mai mare de 5%. Să presupunem că acest lucru este adevărat, deși procentele se pot modifica pe măsură ce vă gândiți mai bine la asta. Chiar dacă reprezentați doar 5% din problemă, secretul unei căsnicii mai bune stă în mâinile voastre.

Iisus spunea: „Scoate întâi bârna din ochiul tău.“

Care este mecanismul acestui proces? Cum facem să ne extragem „bârna“ din ochi? Sugestia mea este să rămânem între patru ochi cu Dumnezeu, de preferință într-un loc unde putem vorbi cu voce tare. (Dacă simțiți o profundă ostilitate față de parteneri, atunci ar fi bine să alcătuiți mai